สภาพการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2530-2534 ในเขตการศึกษา 7 : วิเคราะห์จากตัวชี้วัดบางประการ

บทคัดย่อ

ของ

นวรัตน์ ต่วนชะเอม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

วิชาเอกการบริหารการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2536

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2530-2534 โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัดจำนวน 14 ตัวชี้วัด จำแนกเป็นรายจังหวัดและสังกัด

ประชากรสำหรับการวิจัยคือ จังหวัดในเขตการศึกษา 7 จำนวน 8 จังหวัด และสังกัดที่จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 2 สังกัด โดยจัดเก็บข้อมูลจากรายงานสถิติการศึกษาส่วนภูมิภาค (ร.ศภ.) รายงานครู (ร.ค.) และทะเบียนคุมการจัดสรรเงินงบประมาณของแต่ละจังหวัด มาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละและอัตราส่วน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านโอกาสทางการศึกษาทุกจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 มีแนวโน้มได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น อัตราการเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 5 ใน 8 จังหวัดมีอัตราสูงกว่าเป้าหมายเล็กน้อย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกจังหวัดจะมีแนวโน้มการเรียนต่อสายสามัญลดลง แต่สายอาชีพจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ในด้านคุณภาพทางการศึกษาทุกจังหวัดมีแนวโน้มดีขึ้น อัตราการคงอยู่ อัตราการสำเร็จมีแนวโน้มสูงขึ้น อัตราการซ้ำชั้นมีแนวโน้มลดลง ในด้านการให้บริการทางการศึกษาอัตรานักเรียนต่อครูในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกจังหวัดมีแนวโน้มเกินกว่าเกณฑ์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีแนวโน้มพอดีเกณฑ์ถึงต่ำกว่าเกณฑ์ ในด้านวุฒิครูทุกจังหวัดครูมีแนวโน้มวุฒิสูงขึ้น ในด้านเงินงบประมาณทุกจังหวัดจะได้รับการจัดสรรตามความจำเป็นไม่คำนึงถึงความเสมอภาค แต่ทุกจังหวัดมีแนวโน้มได้การจัดสรรสูงขึ้นทุกปีการศึกษา

2. ด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีอัตราการเรียนต่อสูงกว่าในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีอัตราเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสองสังกัดมีแนวโน้มลดลง ในด้านคุณภาพทางการศึกษาอัตราการซ้ำชั้นของทั้งสองระดับมีแนวโน้มลดลงทั้งสองสังกัด อัตราการคงอยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีอัตราที่สูงกว่าอัตราการสำเร็จ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีอัตราที่ต่ำกว่า แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีอัตราที่สูงกว่า ในด้านการให้บริการทางการศึกษาอัตรานักเรียนต่อครูในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งสองสังกัดจะมีอัตรา

สูงกว่าเกณฑ์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีอัตราสูงกว่าเกณฑ์ แต่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีอัตราที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ในด้านวุฒิครูทั้งสองสังกัดมีแนวโน้มวุฒิสูงขึ้น ในด้านงบประมาณทั้งสองสังกัดมีแนวโน้มได้รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นทุกปี

THE PROFILES OF SECONDARY EDUCATION MANAGEMENT DURING THE ACADEMIC YEARS OF B.E. 2530-2534 IN REGION 7 : AN ANALYSIS THROUGH SOME SELECTED INDICATORS

AN ABSTRACT

BY

NAWARAT TUENCHAEM

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education Degree

in Educational Administration

at Naresuan University

February 1993

This was a study on the secondary education administration profiles in Education Region 7 during the academic years B.E.2530 - B.E.2534. The study analyzed 14 educational indicators presented by provinces and jurisdiction of educational institutions. The data were collected from the Annual Education Records (Statistics) and Budgetary Reports in 8 provinces. Percentages and ratios were employed for the analyses of data.

The findings of the study were as follows:

1. The educational opportunity in all provinces in Education Region 7 was well - improved. Some educational indicators showed that admission ratios in the secondary level were increased and in 5 of 8 provinces the admission ratios were increased over the national goal, however, the admission ratios for the upper secondary level was lower than the admission ratio for vocational education. The educational quality in all provinces was also well-improved. Some educational indicators showed that the retention ratio and graduate ratio were increased while the drop-out rates were decreased. As for the educational service indicators, the teacher-pupil ratio in the lower secondary level was over the national criteria but in the upper secondary level the teacher-pupil ratio was under the national criteria; Teachers' qualification was improved and the annual appropriations in all provinces were increased every academic year although the appropriations were unequally distributed.

2. Schools under the jurisdiction of the Department of General Education (Government Schools) had higher admission ratio than the

private schools. Drop-out rates were both decreased in the government schools and the private schools. As for the educational service indicators, both government schools and private schools had the teacher-pupil ratio over the national criteria in the lower secondary schools, but in the private schools the teacher-pupil ratio in the upper level was under the criteria. Teacher qualification was improved and the appropriations of both goverment schools and private schools were annually increased.